

Kann Dimmalætting blása og samtíðis goyma mjøl í munnum

Oddagreinin í »Dimmalætting« fyrri tann 1. juli í ár er um tann pening, ið Føroyingar lutast av Marshallstud-inginum, og sum nú verður útbýttur. Greinin endar við nøkrum orðum, ið verd eru at leggja til merkis. Tey ljóða soleiðis: »Pengeanbringelse på forsvarlig måde er ikke så ligetil en sag, som nogle synes at mene. Derfor er det også godt, at der er kommet u-vildige mænd til, som forhåbentlig er sig sit ansvar bevidst.«

Sum kunnugt fingur triggir Danir í hendi at býta nevnda pening. Saman við teimum eru teir Føroyingar. Tað er tessvegna, at Dimmalætting skrivur hesi frammanfyrir nevndu orð. Men tey virka tvørtur ímóti tí, sum Diml. ættar. Ella kanska tað er við vilja, at Dimmalætting gevur tí føroyska Landsstýrinum eitt tilfiki spark. Blaðstjóri Dimmalættingar hevur kanska fingið samvitsku órógv av teirri stöðu, hann tók á tingi í heyst, tá ið hann var saman við sambandsfólkaflokks-momnum at seta skordur undir núsit-andi Landsstýri. Er tað fyrri at reinsa eina svarta samvitsku, at G. L. S. nú gevur Landsstýrinum misálitisprógv, so skilja vit oddagrein Dimmalættingar. Men annars er greinin ófatulig, tí har verður við reinum orðum sagt, at Føroyingar eiga ongar menn, sum eru fórir fyrri at gera tað arbeiðið, sum Dimmal. umtalar við hesum orðum: »Pengeanbringelse på forsvarlig måde er ikke så ligetil en sag, som nogle synes at mene.« Við øðrum orðum kundir Dimmalætting sagt, at teir, ið stýra Føroyum í dag hava kanska kartnagel á hvørjum fingri og kálkskorpu á heilanum. Harfyri máttu triggir Danir koma upp higar at skipa fyrri »Pengeanbringelse på forsvarlig måde«.

Men sama ger, bara vit fáa nógv nýggj stór og tíðarhóskandi fiskifór og onnur skip og annað, sum kann skapa arbeiði bæði á sjógv og landi, tí tað er tað, ið okkum tørvar í løtuni. Vit fáa vónandi skjótt at frætta frá »Pengeanbringelse på den rigtige måde«.

Bara sambands- og fólkaflokksmenn ikki saman við teimum trimum Dön-um, sum teir hava bestilt til landið, hava stórkapitalistiskar kókur at mjølva.

Vit vita, hvussu gongdin var, tá ið vinnulánsgrunnurin lánti pengar til skipakeyp. Tá settu javnaðarmenn uppskot fram um, at skipskönnir menn skuldu verða settir til at eftirhyggja tey skip, sum ættlanin var at keypa ella lata byggja til Føroyar. Hvi var tilfiki uppskot ikki viðtikið á Lögtingi? Mær dámar ikki á illgita, og tað er heldur ikki neyðugt í hesum fóri, tí teir, sum gingu ímóti okkum, úttalaðu sjálvir á opnum tingi, at teir vildu ikki skerja privatar interessur. Teir vildu, at ein o. ghvör skuldi hava rætt at selja og keypa fyrri uttan nakað kontroll. Agentarnir skuldu altoy hava

fritt spæl, og tað var orsökina til tað, sum Dimmalætting sipar til, tá ið hon skrivur, at »Pengeanbringelse på forsvarlig måde ikke er så ligetil, som nogle synes at mene«.

Greinin í Dimmalætting byrjar við at vísa á, at Danir fara spakuliga fram: »Det skal gå — langsomt men sikkert« . . . »Som f. eks. med hensyn til Marshall-millionerne. Der er fra forskellig side blevet råbt på disse millioner i flere år, men først nu vil det blive til alvor at bringe pengene i erhvervslivet«. Við hesum orðum roynir Dimmalætting at sköva út yvir veruleikan, tí tann kaldir og nakni sanaleikin er óivað tann, at yvirklassin í Føroyum saman við sínum partamonnum í Danmark hava og allatíðina hava haft plánnir, sum hin fátæki Føroyingurin ikki skal fáa at vita. Hvi koma peningarnir nú beint aftan á, hamarslagið í tvangssöluni av teim síðstu skipum, sum fátækir menn áttu, er fallið í rættssalningu í Tórshavn? Og hvi frættist tað, meðan fiskimenn streikaðu í vár, at nú skuldu reiðararnir fáa nakrar milliónir?

Trýr Dimmalætting, at hin fátæka fjöldin í Føroyum er född við ongum heila? Teir hægri skúlarnir eru einans til tey børn, ið född eru við peningapósum um hálsin, men fátæk fólk hava heila kortini, og nú vita fátæk fólk her á landi, at plánnir ríkmanna í Føroyum verða vermdir í Fólkaflokks-sambandsreiðrinum, og haðani frá fer ungin til vinstrakonservativaungamommu í Keypmannahavn, inntil ungin er floyður og kemur aftur til Føroyar sum Dani. Hesu ferð komu altoy triggir danskir ungar, sum eru vorpnir í Tinganesi, klakktir og uppfostraðir í Keypmannahavn.

Fyri Fólkaflokkin kann tað kanska eydnast at kasta skuldina á Danir, men Dimmalætting noyðist at goyma mjøl í munnum og blása samstundis.

J. H. Danbjørg.

Landsstevna donsku javnaðarmanna

Framhald

III. DANMARK OG VERDEN

Alle lande i verden er i dag afhængige af hinanden. Ingen kan isolere sig fra verdensproblemerne, heller ikke Danmark. Den økonomiske og politiske udvikling i omverden har direkte og indirekte følger for vort land. De store mellemfolkelige spørgsmål: at hindre krig og krise, at skabe retssikkerhed mellem folkene, at sikre menneskerettighederne for alle uanset race og religion, nationalitet og hudfarve, kön eller herkomst — alt dette sammen med bekæmpelsen af nød, sygdom og uvidenhed i de såkaldte underudviklede lande må løses på internationalt grundlag. Danmark må deltage aktivt i dette internationale samarbejde.

Det er Socialdemokratiets opfat-

Føroya Bjór

ØL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FØROYA PILSNAR

EKTA MALTÖL

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jørðber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík

FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

Telefon 1225

Tórshavn

Grót og skervur.

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kom-munukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmann fyrri kommununa.

Froðbiar sóknar kommuna

telse, at De forenede Nationer må blive det internationale organ, der skal sikre freden og løse de mellemfolkelige problemer ad forhandlingens vej eller ved retsafgørelse, efterhånden som folkeretten udvikles. Det er til-lige gennem FN, at folkene i tilbage-stående lande skal kunne få bistand til en udvikling, der kan medvirke til at udjævne internationale spændinger. Herved skal vejen banes for en epoke med international nedrustning og so-cial retfærdighed.

Vestens demokratier har taget ved lære af det bristende sammenhold, der muliggjorde Nazismens hærgende felt-tog. Efter sammenbruddet af de nor-diske forsvarsforhandlinger var det Danmarks eneste realistiske mulighed at indtræde i A-pagtsamarbejdet. Ved politisk og økonomisk samarbejde og under fælles ofre vil Vestens lande forebygge nye angrebsforsøg og hin-dre, at verden drives ud i katastrofer. Danmark må opfylde sine for-pligtelser i dette internationale sam-arbejde, idet vore forsvarsbyrder af-passes efter vor økonomiske bære-evne. Landets forsvarsberedskab, her-under de nødvendige flyvepladser, må udbygges i takt med det sam-lede vesteuropæiske forsvar.

Målet for dette samvirke er for-handling og samarbejde mellem Øst og Vest om alle stridsspørgsmåls løs-

ning. De forhandlingschancer, den øjeblikkelige udenrigspolitiske situa-tion frembyder, bør udnyttes. Intet skridt bør tages, før situationens mu-ligheder er prøvet.

Af disse grunde og for at bevare den brede folkelige samling om At-lantpolitikken bør Danmark ikke un-der de nuværende forhold tage imod tilbudet om varig placering af alli-erede flyvestyrker på dansk grund.

Samtidig med, at Danmark delta-ger i det internationale europæiske samarbejde, skal det nordiske sam-virke udbygges på alle områder. Nor-disk Råds oprettelse betegner her det største fremskridt i vor tid. Det dan-ske Socialdemokrati vil konsekvent støtte alle bestræbelser for nordisk økonomisk samarbejde, for fælles ar-bejdsmarked, nordisk statsborgerret og for fri samfærdsel overalt i Nor-den.

Til gennemførelse af dette program kalder Socialdemokratiet det danske folk til samling.

Flere og flere af den moderne ven-dens problemer må løses af mange nationer i fællesskab. Men hver na-tion må først bringe så god orden som muligt i eget hus. Vort land trænger til en politik, der bærer frem-ad. Socialdemokratiet vil arbejde for en sådan politik.

Samling om Socialdemokratiet.